

foregaar Indskrænkninger paa andre Omraader. Jeg maa have Lov til at gøre opmærksom paa, at det er jo ikke ringe Beløb, som ydes til Landbruget, medens det ikke er overdrevent store Beløb, der ydes til Haandværk og Industri. Om der kan spares noget der, ved jeg ikke, jeg og mine Meningsfæller ville overveje, om det vil blive nødvendigt ogsaa at gaa til Besparelser her, men jeg tror ikke, det lader sig gøre at gaa ret langt ned.

Jeg kan indskrænke mig til disse almindelige Bemærkninger. Jeg skal ganske undlade at komme ind paa en Kritik af Enkeltheder i Forslaget, det kan vente, til Sagen gaar i Udvalg. Jeg ønsker endnu at gentage, at vi Socialdemokrater i Udvalget ville være med til paa velvillig Maade at overveje det Forslag, der her er stillet, og til velvilligt at overveje de Ønsker, der maatte fremkomme fra de paa-gældende landbrugsinteresserede Kredse, og til paa velvillig Maade at overveje hver eneste af de Henstillinger, der maatte fremkomme fra den Side. Men vi ville ikke være med til at slaa noget i Stykker, som man maa erkende har almen Betydning for vort Land, og det har overordentlig meget af det, som vi yde i Henhold til Husdyrloven.

K. Pedersen: Heller ikke jeg skal komme langt ind paa det Spørgsmaal, her foreligger, thi naar den ærede Ordfører for Reformpartiet (P. T. Nielsen) siger, at han er stemt for en Reduktion af den foreslaaede Reduktion, ved jeg ikke, hvorvidt man skal drøfte det. Forslaget som saadant kan ikke give Anledning til nogen stor Debat. Jeg kan kun tiltræde den Tanke, som ligger til Grund for dette Forslag, og jeg synes, at det Udvalg, der har været nedsat, i alt væsentligt maa siges at kunne tale paa det danske Landbrugs Vegne. At de i et og alt skulde have ramt, hvad der bør rammes, ved deres Forslag, er ikke derfor givet, men jeg mener alligevel, at Forslaget indeholder en væsentlig Vejledning for dette høje Ting.

Der er fra forskellig Side rettet Angreb mod disse Bevillingers Anvendelse, særlig til Husdyravlens Fremme, begrundede eller mindre begrundede Angreb. Jeg mener, at hvad der har større Betydning end noget andet i denne Forbindelse, er, at der føres en skarp Kontrol med de Penge, der anvendes paa dette Omraade. Jeg har det Indtryk — og jeg tror, at det

er bygget paa noget Kendskab til Sagen —, at der ikke bliver gjort tilstrækkelig Rede for disse Bevillingers Anvendelse. Man kunde maaske sige, at det ikke er noget stort Beløb, der her er Tale om at spare, naar der overhovedet skal spares, og det er jo det, vi ere inde paa at skulle, men set i Forhold til den samlede Bevilling i dette Øjemed er det dog ikke saa lidt.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) udtalte, at han var imod Bestemmelsen i § 1 om, at man til de smaa Dyrskuer for Fremtiden kun skulde give Halvdelen af det Beløb, som Foreningerne selv anvendte, og han kan maaske have nogen Ret deri, men jeg ser dog ikke saadan paa det som det ærede Medlem. Jeg tror, at de mindre Dyrskuer ikke i væsentlig Grad vilde savne det sparede Tilskud, naar Forholdet alligevel er dette, at dersom Foreningerne i et Amt slutte sig sammen, kunne de faa 20 pCt. yderligere Tillæg til Præmier. De Dyrskuer, der holdes af de enkelte Landboforeninger, ere dog kun mindre Skuer. I den Tid, jeg var Formand for Landboforeningen paa min Egn, have vi adskillige Gange overvejet, om der i det hele var Grund til at give Præmier ved disse Skuer, om det ikke var tilstrækkeligt, naar de Folk, der fremstillede deres Dyr, fik en Anerkendelse, men vi naaede ikke dertil, idet vi dog vare enige om, at det altid er en Udgift for vedkommende at fremstille deres Dyr, og at man derfor burde anvende om end et mindre Beløb til Præmier for overhovedet at faa dem til at fremstille Dyrene. Selvfølgelig kan man sige, at de, der fremstille Dyrene, ville gerne have saa mange og saa store Præmier som muligt, og at man derfor ogsaa maa have saa mange Penge som muligt. Men naar man skal spare, er der alligevel, tror jeg, her et Omraade, hvor man uden Skade kan gøre det. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds omtalte en Forandring af Forholdet mellem Tilskuddene til Husdyrbrug og til Planteavlens Fremme. Jeg har det bestemte Indtryk, at selv om det skulde vise sig, at man i højere Grad lagde Vægt paa at fremme Planteavlen end Husdyrbruget herhjemme, vil der derved neppe ske nogen Skade. Jeg tror, at Planteavlssagen har langt større Betydning og Interesse for det store og almene end Dyrskuerne. Derfor nærer jeg ingen Betænkelighed ved